

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce **Dekmar Trade s.r.o.**, IČ: 03373495,
se sídlem Rybná 716/24, Praha 1

proti
žalovanému **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2019, č.j. 38065/19/5300-22441-711776,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a napadené dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro hlavní město Prahu č. j. 6302009/18/2001-52522-104133 ze dne 30. 7. 2018 a č.j. 6302232/18/2001-52522-104133 ze dne 30. 7. 2018 potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

2. V žalobou napadeném rozhodnutí se kromě jiného uvádí následující:

„[4] Prvostupňový správce daně provedenou daňovou kontrolou dospěl k závěru, že odvolatel neunesl své důkazní břemeno a u přijatých zdanitelných plnění od obchodních společností LE & CO - Ing. Jiří Lenc s.r.o., Poděbradská 606, 250 90 Jirny, DIČ: CZ26502658 (dále jen „LE & CO“), Rapid Center s.r.o., Na Kozačce 1103/5, 120 00 Praha, DIČ: CZ01506404 (dále jen „Rapid“), GSD Trade s.r.o. v likvidaci, Koněvova 2660/141, 130 00 Praha, DIČ: CZ28366743 (dále jen „GSD“), Sastre czech republic s.r.o., Kabeláčova 562/2, 143 00 Praha, DIČ: CZ02191075 (dále jen „Sastre“), ALTIMAR TRADING COMPANY s.r.o., Tovární 202/3, 170 00 Praha, DIČ: CZ24219606 (dále jen „ALTIMAR“), FRAKENHOL COMPANY s.r.o., Primátorská 296/38, 180 00 Praha, DIČ: CZ24262315 (dále jen „FRAKENHOL“), Meitnerium united s.r.o. v likvidaci, Tyršova 1834/11, 120 00 Praha, DIČ: CZ24196363 (dále jen „Meitnerium“) a KALLMERODE COMPANY s.r.o. v likvidaci, Kabeláčova 562/2, 143 00 Praha, DIČ: CZ24263427 (dále jen „KALLMERODE“) neprokázal splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet daně dle ust. § 72 a § 73 ZDPH.“

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce ve své žalobě uvedl: *„Správce daně na podkladě výstupů z daňové kontroly, vydal dodatečné platební výměry. Na podkladě vlastních úvah, konstrukcí a citací soudních nálezů, které však nebyly vždy ze strany správce daně správně pochopeny, zpochybnil důkazní prostředky, které byly předloženy při daňové kontrole žalobcem. Na podkladě těchto úvah a dohadů pak konstatoval, že žalobce neunesl důkazní břemeno a byly vydány dodatečné platební výměry. Proti těmto dodatečným platebním výměrám bylo podáno žalobcem v zákonné lhůtě odvolání, které je přílohou této žaloby, kde je vše zdůvodněno a na tyto důvody se zde žalobce odkazuje. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí k jednotlivým bodům odvolání konstatuje, že žalobce unesl své primární důkazní břemeno, avšak vlivem absence relevantních důkazních prostředků své důkazní břemeno neunesl.“*
4. Žalobce dále namítá, že rozhodnutí žalovaného je s odkazem na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, sp. zn. 6 A 48/92, SJS 27/0, SP č. 27/1994 **nepřezkoumatelné**. Dle žalobce je po přečtení jeho odvolání a odůvodnění rozhodnutí žalovaného zcela jasně patrné, že rozhodnutí žalovaného je z výše uvedených důvodů nepřezkoumatelné, když jsou zde uváděny pouze obecné úvahy u skutečností, které žalovaný nemohl vyvrátit.
5. Ve druhé žalobní námitce žalobce namítá, že žalovanému se i vzhledem k delšímu časovému odstupu nepodařilo u jiných obchodních společností ověřit rozsah šetřených zdanitelných plnění. Toto ověřování proběhlo velmi nedbale a ne tak důkladně, jako při daňové kontrole u žalobce. Například **nebyli předvoláni** k ověření těchto skutečností svědci navrhaní žalobcem. Žalovaný uvádí, že žalobce nesdělil potřebné údaje o navržených svědcích, což mu mělo tento nedbalý postup odůvodnit. Je celkem pochopitelné, že pokud žalovaný úkoluje s doplněním dokazování toho, kdo ve věci pochybil, ten se nebude snažit dokázat svůj předchozí špatný postup. Žalobce předložil ze své strany vše v pořádku a je trestán za pochybení druhých.
6. K první žalobní námitce žalovaný uvedl, že žalobce zůstal svou námitkou pouze v obecné rovině, kdy žalobce neuvádí, která odvolací námitka měla dle jeho názoru zůstat bez řádného vypořádání. Žalovaný proto též v obecné rovině konstatuje, že všechny námitky byly v rámci rozhodnutí o odvolání řádně vypořádány.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

7. Pokud se týká námitek uplatněných v odvolání proti dodatečným platebním výměrům, žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí o odvolání, ve kterém provedl aplikaci právního základu na skutkový stav dané věci, v rámci které se též vypořádal s odvolacími námitkami žalobce (body [23] a násl. rozhodnutí o odvolání). K průběhu daňového řízení žalovaný odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a obsah předkládaného správního spisu. Žalobce neunesl své důkazní břemeno, které na něho bylo opět přeneseno výzvami k prokázání skutečností ze dne 18. 01. 2018 č. j. 69060/18/2112-60562-209222 a č. j. 69216/18/2112-60562-209222 (dále jen „výzvy“) a neprokázal, že nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění od deklarovaných dodavatelů uplatnil v souladu s ust. § 72 resp. ust. § 73 ZDPH. Žalobce si navíc nad rámec svých běžných obchodních potřeb a ani v jejich rámci neopatřil dostatek důkazních prostředků, kterými by v daňovém řízení mohl prokázat svou dobrou víru v to, že k přijetí zdanitelných plnění od deklarovaných dodavatelů došlo tak, jak je na sporných daňových dokladech deklarováno.
8. K další žalobní námitce uvedl, že v odvolacím řízení po prostudování spisového materiálu uložil prvostupňovému správci daně podle ust. § 115 odst. 1 daňového řádu doplnění řízení (č. j. 7853/19/5300-22441-711776 ze dne 22. 02. 2019), a to prověřit, zda deklarovaní dodavatelé poskytli žalobci v předmětných zdaňovacích obdobích zdanitelná plnění v rozsahu deklarovaném na daňových dokladech a tato uskutečněná zdanitelná plnění vykazala v evidenci pro účely DPH dle ust. § 100 ZDPH a daňových přiznáních k DPH za předmětná zdaňovací období. Na základě výše uvedeného správce daně zaslal deklarovaným dodavatelům výzvu k poskytnutí údajů. Deklarovaní dodavatelé však na výzvy nereagovali, příp. za ně reagoval likvidátor, který správci daně mimo jiné sdělil, že daná obchodní společnost je nekontaktní a nepředala mu své účetnictví ani žádné jiné listiny, které by mohl správci daně poskytnout. Správce daně též provedl řadu místních šetření, ze kterých vyplynulo, že deklarovaní dodavatelé sídlí na tzv. „virtuálních“ sídlech, případně není na těchto sídlech nikdo k zastížení, nebo že se na této adrese daný dodavatel nikdy nevyskytoval. Na základě místních šetření bylo též zjištěno, že v obchodním rejstříku zapsané adresy provozoven deklarovaných dodavatelů neodpovídají reálnému stavu, resp. se na této adrese daný dodavatel nenachází. Správce daně též uskutečnil několik telefonických hovorů s oprávněnými osobami ohledně nemovitých věcí, na kterých jsou zapsány adresy sídel, resp. provozoven deklarovaných dodavatelů. Tyto osoby potvrdily skutečnosti zjištěné na základě místních šetření správce daně. Správce daně mimo jiné také zjistil, že jednatelé deklarovaných dodavatelů jsou cizí státní příslušníci s bydlištěm mimo území České republiky, nebo osoby s adresou trvalého pobytu na adrese ohlašovny městského úřadu, příp. působili v několika dalších obchodních společnostech, z nichž některé se nacházejí v likvidaci. Dále podotkl, že žalobce na výzvy správce daně nereagoval, nepředložil žádné důkazní prostředky a ani nenavrhl jejich provedení. Žalobce následně stejným způsobem nereagoval ani na sdělení výsledku kontrolního zjištění na DPH za předmětná zdaňovací období.
9. Co se týče namítaného neuskutečnění předvolání svědků navrhovaných žalobcem, žalovaný uvedl, že v průběhu daňových kontrol na DPH za předmětná zdaňovací období sice žalobce nenavrhl provedení žádných svědeckých výpovědí, nicméně žalovaný v rozhodnutí o odvolání uvedl, že má za to, že vznesení námítka o neprovedení svědeckých výpovědí v rámci odvolání lze považovat za návrh na provedení svědeckých výpovědí. Jelikož žalobce v rozporu s ust. § 92 odst. 6 daňového řádu nesdělil potřebné údaje o navrhovaných svědcích a informaci o tom, které skutečnosti hodlá provedením jejich svědeckých výpovědí prokázat nebo vysvětlit, a prvostupňový správce daně jej k

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

poskytnutí těchto údajů nevyzval a navrhované svědecké výpovědi neprovedl, žalovaný z pozice odvolacího orgánu v rámci doplnění řízení uložil prvostupňovému správci daně, aby žalobce vyzval k poskytnutí požadovaných údajů o svědcích ve smyslu ust. § 92 odst. 6 daňového řádu a navržené svědecké výpovědi případně provedl. Žalobce však v rámci odvolacího řízení požadované údaje o svědcích prvostupňovému správci daně nesdělil. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 65/2005 ze dne 26. 06. 2007 tak prvostupňový správce daně není povinen provést výpověď osob jednajících v obchodním případě s obchodní společností Meitnerium, neboť žalobce v rozporu s ust. § 92 odst. 6 daňového řádu nesdělil potřebné údaje o těchto osobách. S touto skutečností byl žalobce obeznámen v rámci seznámení č. j. 32775/19/5300-22441-711776 ze dne 07. 08. 2019, avšak na to nijak nereagoval, nesdělil potřebné údaje o svědcích, nepředložil další důkazní prostředky a ani nenavrhl jejich provedení.

III.

Posouzení žaloby

10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil a žalobce se k možnosti takového postupu ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřil a má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasí.
11. Žaloba není důvodná.
12. Podle § 72 odst. 1 písm. a) ZDPH *plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování zdanitelných plnění dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku.*
13. Podle § 73 ZDPH odst. 1 písm. a) ZDPH *pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce (...) povinen při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad.*
14. Podle § 92 odst. 3 daňového řádu *daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém tvrzení a dalších podáních.*
15. Podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu *správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.*
16. Podle § 92 odst. 6 daňového řádu *navrhuje-li v řízení účast třetí osoby daňový subjekt, je povinen současně s návrhem sdělit správci daně potřebné údaje o této třetí osobě a informaci o tom, které skutečnosti hodlá účastí této třetí osoby prokázat nebo vysvětlit, popřípadě jiný důvod účasti. Není-li návrhu vyhověno, správce daně o tom vyrozumí daňový subjekt s uvedením důvodu.*
17. Jak vyplývá z četné judikatury Nejvyššího správního soudu, daňové řízení není ovládáno zásadou vyšetřovací. Prioritní je povinnost daňového subjektu prokázat všechny skutečnosti, které tvrdí (například rozsudek ze dne 16. dubna 2007, č. j. 8 Afs 165/2005 - 67). Tato skutečnost má odraz i v § 92 odst. 3 daňového řádu, dle něhož *daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

daňovém tvrzení a dalších podáních. Obecně je na daňovém subjektu, jak tyto skutečnosti prokáže.

18. Soud předně shledal nedůvodnou námitku nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného. Žalobce odkázal na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, sp. zn. 6 A 48/92, SJS 27/0, SP č. 27/1994, ve kterém se uvádí: *„Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej případně vedly k uložení sankce v konkrétní výši. Z odůvodnění správního rozhodnutí musí jednoznačně vyplývat, že se správní orgán posuzovanou věcí zabýval, neopomenul žádné účastníkovy námitky a přihlédl i k námitkám strany druhé. Užití argumenty a úvahy správního orgánu nesmí vzbudit pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti. Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle.“*
19. Soud má za to, že rozhodnutí žalovaného zcela splňuje zákonné požadavky na odůvodnění rozhodnutí uvedené v ust. § 102 daňového řádu tak, jak byly rozvedeny shora citovaným rozhodnutím. Z rozhodnutí je patrné, z jakého důvodu má správce daně za to, že žalobci nevznikl nárok na odpočet DPH. Je zde rovněž uvedené, proč u žalovaného vznikly důvodné pochybnosti o správnosti žalobcem předložených dokladů v rámci jeho primárního důkazního břemene ve smyslu ust. § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu. Bylo proto na žalobci, aby tyto pochybnosti rozptýlil právě tím, že prokáže, že k předmětným plněním fakticky došlo, což se žalobci nepodařilo. Rovněž je z tohoto rozhodnutí patrné, že se žalovaný vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce, i když zřejmě nikoliv tak, jak si žalobce představoval. Soud proto s ohledem na nekonkrétnost této námitky v podrobnostech rovněž odkazuje na odůvodnění tohoto rozhodnutí. Jak uvedl NSS, čím je námitka obecnější, tím obecnější je i její vypořádání (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32).
20. Co se týče druhé námitky žalobce týkající se neprovedení výsledku žalobcem navrhovaných svědků. Soud musí rovněž souhlasit se žalovaným, že bylo na žalobci, aby nejdříve dotvrdil jednotlivé skutečnosti, které chtěl svědecky prokázat a až následně měl řádně označit svědky (jméno, adresa popř. další identifikační znaky), kteří měli tyto skutečnosti prokazovat. Ze strany daňového subjektu nestačí pouze navrhnout k jednotlivému plnění výsledk určité osoby. Daňový subjekt musí nejdříve vylíčit, jak tato plnění probíhala (kontraktace, předání, doprava, kontrola zboží, následné využití tohoto plnění atd.) a až následně označit důkazy, které mají tato tvrzení prokazovat, např. tím, že uvede, která osoba se měla tohoto jednání účastnit, v jakém byla postavení atd. a řádně ji identifikovat. Správce daně nemá zákonnou povinnost tyto skutečnosti zjišťovat a prokazovat. Tato povinnost náleží daňovému subjektu, jak plyne z ust. § 92 odst. 3 daňového řádu.
21. Ze správního spisu se podává, že žalobce byl rovněž sdělením ze dne 19. 3. 2019 doručeným žalobci dne 25. 3. 2019 na toto upozorněn, resp. byl vyzván a poučen o tom, že: *„Podle § 92 odst. 6 daňového řádu, navrhuje-li daňový subjekt v řízení účast třetí osoby, je povinen současně s návrhem sdělit správci daně potřebné údaje o této třetí osobě a informaci o*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

tom, které skutečnosti hodlá účasti této třetí osoby prokázat nebo vysvětlit, popřípadě jiný důvod účasti. Na základě výše uvedeného Vás žádáme o sdělení potřebných údajů o těchto třetích osobách a informaci o tom, které skutečnosti hodláte účasti této třetí osoby prokázat nebo vysvětlit, popřípadě jiný důvod účasti.“ Na tuto výzvu nebylo ze strany žalobce nikterak reagováno. Proto postupu žalovaného, resp. správce daně nelze ničeho vyčíst. Oba orgány postupovaly zcela zákonným způsobem a žalobní námitka je tak rovněž nedůvodná. Ostatně žalobce ani v žalobě neuvádí, jaké konkrétní skutečnosti měly být těmito svědky prokázány, ani tyto svědky nikterak neindividualizuje.

22. Soud opakuje, že pokud chce daňový subjekt nárokovat odpočet DPH, což představuje v podstatě žádost o vyplacení určité částky z veřejných financí, musí být připraven tento svůj nárok prokázat. To znamená nikoliv předložit pouze daňové doklady, ale rovněž prokázat (jakýmkoliv způsobem), že k předmětnému plnění skutečnost došlo, viz žalovaným citovaná judikatura NSS. Pokud si daňový subjekt počíná neobezřetně a takové důkazy si nezajistí, musí nést následky svého jednání v podobě zamítnutí tohoto nároku z důvodu neprokázání splnění podmínek pro jeho uplatnění dle ust. § 72 a § 73 ZDPH.
23. Závěrem proto soud konstatuje, že jelikož žalobce konkrétně netvrdil, jakého (dalšího) pochybení či procesních vad se měl žalovaný ve správním řízení dopustit, soudu nezbyvá, než uzavřít, že považuje jak procesní postup žalovaného tak jeho rozhodnutí za zcela souladné se zákonem.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, a proto nebyla náhrada nákladů přiznána žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. dubna 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.